

Πρόβλημα (Θεωρήματα Taylor)

$U \subset \mathbb{R}^n$ ανοικτό, $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ k -φορές συνεχώς διαφορίσιμη
 $(\Leftrightarrow f \in C^k(U))$, $\bar{x} \in U \Rightarrow f(\bar{x} + \bar{y}) = T_{k, f, \bar{x}}(\bar{x} + \bar{y}) + o(\|\bar{y}\|^k)$

για $\bar{y} \rightarrow \bar{0}$ ($\Leftrightarrow \lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}} \frac{f(\bar{x} + \bar{y}) - T_{k, f, \bar{x}}(\bar{x} + \bar{y})}{\|\bar{y}\|^k} = 0$) όπου

$T_{k, f, \bar{x}}(\bar{x} + \bar{y}) = \sum_{m=0}^k \sum_{|a|=m} \frac{D^a f(\bar{x})}{a!} \cdot \bar{y}^a$ το πολυώνιο Taylor βαθμού k της f στο \bar{x}

με $D^a f(\bar{x}) = \frac{\partial^{|a|} f}{\partial x_1^{a_1} \dots \partial x_n^{a_n}}(\bar{x})$ για $a = (a_1, \dots, a_n) \in \mathbb{N}_0^n$

και $a! = a_1! \dots a_n!$, $\bar{y}^a = y_1^{a_1} \dots y_n^{a_n}$

$$\sum_{|a|=0} \frac{D^a f(\bar{x})}{a!} \bar{y}^a = f(\bar{x})$$

$$\sum_{|a|=1} \frac{D^a f(\bar{x})}{a!} \bar{y}^a = \sum_{i=1}^n \frac{\partial f(\bar{x})}{\partial x_i} y_i = \nabla f(\bar{x}) \cdot \bar{y}$$

$$\sum_{|a|=2} \frac{D^a f(\bar{x})}{a!} \bar{y}^a$$

$a = (a_1, \dots, a_n) \in \mathbb{N}_0^n$ $|a| = a_1 + \dots + a_n = 2$
 $= x_i / 0, \dots, 2, \dots, 0 \quad \forall a = (0, \dots, 1, 0, \dots, 1, 0)$
 $a = 2e_i = 2(0, \dots, 1, \dots, 0) \quad \forall a = e_i + e_j \quad i \neq j$
 $a = e_i + e_j$

$$\Rightarrow \alpha = \bar{e}_i + \bar{e}_j, \quad i, j \in \{1, \dots, n\}$$

$$\begin{aligned} * &= \sum_{i,j=1}^n \frac{D^{\bar{e}_i + \bar{e}_j} f(\bar{x})}{(\bar{e}_i + \bar{e}_j)!} \bar{u}^{\bar{e}_i + \bar{e}_j} = \\ &= \sum_{i=1}^n \frac{D^{2\bar{e}_i} f(\bar{x})}{(2\bar{e}_i)!} \bar{u}^{2\bar{e}_i} + \sum_{\substack{i,j=1 \\ i < j}}^n \frac{D^{\bar{e}_i + \bar{e}_j} f(\bar{x})}{(\bar{e}_i + \bar{e}_j)!} \bar{u}^{\bar{e}_i + \bar{e}_j} \Rightarrow \\ &\quad \frac{1}{2} \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_i^2} u_i^2 \quad \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_i \partial x_j} u_i u_j \end{aligned}$$

$$\Rightarrow \sum_{|\alpha|=2} \frac{D^\alpha f(\bar{x})}{\alpha!} \bar{u}^\alpha = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_i^2} u_i^2 + \frac{1}{2} \sum_{\substack{i,j=1 \\ i \neq j}}^n \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_i \partial x_j} u_i u_j$$

$$= \frac{1}{2} \bar{u}^T H_f(\bar{x}) \bar{u}$$

όπου

$$H_f(\bar{x}) =$$

$$\begin{pmatrix} \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_1^2} & & & \\ & \ddots & & \\ & & \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_n \partial x_1} & \\ & & & \ddots \\ \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_1 \partial x_n} & & & \\ & & & \frac{\partial^2 f(\bar{x})}{\partial x_n^2} \end{pmatrix}$$

ο Ειδικός πίνακας της f ο οποίος υπάρχει για f 2- φορές
 μερικώς διαφορίσιμη στο \bar{x} και είναι συμμετρικός όταν $f: U \rightarrow \mathbb{R}$
 2- φορές εωςχώς (μερικώς) διαφορίσιμη και $\textcircled{1} = \textcircled{2}$

$$= e^{(x-1)^2} \begin{pmatrix} (4(x-1)^2 + 2) \cos y & -2(x-1) \sin y \\ -2(x-1) \sin y & -\cos y \end{pmatrix} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow H_f(1,0) = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$$

$\bar{H} =$ η διαφορέα του (x,y) από το κέντρο $(1,0)$

$$T_{f, (1,0)}(x,y) = f(1,0) + \nabla f(1,0) \cdot (x-1, y) + \frac{1}{2} (x-1, y) H_f(1,0) \begin{pmatrix} x-1 \\ y \end{pmatrix}$$

$$= 1 + \frac{1}{2} (x-1, y) \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x-1 \\ y \end{pmatrix} = 1 + \frac{1}{2} (2(x-1)^2 - y^2) = 1 - (x-1)^2 - \frac{1}{2} y^2$$

Παρατήρηση

Αφού η $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x,y) = e^{(x-1)^2} \cos y$ είναι συνεχής, γνησίως διαφοροποιήσιμη ($\Leftrightarrow f \in C^\infty(\mathbb{R}^2)$) (σημειώστε κάθε φορά που παραγωγίζατε μερίκι ως προς x και y , προκύπτει ένα γινόμενο του $e^{(x-1)^2}$ κείνου του πολλαπλασίου του x και του $\cos y$ ή $\sin y$ και όλες αυτές οι συναρτήσεις είναι βωρεσις ως προς (x,y)) έχουμε ότι από το θ. Taylor ότι $\lim_{(x,y) \rightarrow (1,0)} \frac{e^{(x-1)^2} \cos y - (x-1)^2 - \frac{1}{2} y^2 - 1}{(x-1)^2 + y^2} = 0$

Τονικά και Οδικά ακρότατα.

(3)

Έστω $U \subset \mathbb{R}^n$ (ήφ αναγκαστικά ανοικτό) και $f: U \rightarrow \mathbb{R}$.
Τότε λέμε ότι:
ΟΡΙΣΜΟΣ

- (α) Η f έχει (ή παρουσιάζει) στο σημείο $\bar{x} \in U$, τονικό ελάχιστο αν υπάρχει $\varepsilon > 0$ π.ω. $\forall \bar{y} \in B(\bar{x}, \varepsilon) \cap U$ ισχύει $f(\bar{x}) \leq f(\bar{y})$
και γνήσιο τονικό ελάχιστο αν $\exists \varepsilon > 0 \forall \bar{y} \in B(\bar{x}, \varepsilon) \setminus \{\bar{x}\} \cap U$
 ~~$f(\bar{x}) < f(\bar{y})$~~ και οδικό ελάχιστο αν $\forall \bar{y} \in U$ $f(\bar{x}) \leq f(\bar{y})$
και γνήσιο οδικό ελάχιστο αν $\forall \bar{y} \in U \setminus \{\bar{x}\}$ $f(\bar{x}) < f(\bar{y})$
- (β) Τα αντίστοιχα ισχύουν για μέγιστα.

Παρατηρήσεις

- 1) Αν $U \subset \mathbb{R}^n$ σύνθετος $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής $\Rightarrow \exists \bar{x}_1, \bar{x}_2 \in U$ με \bar{x}_1 σημείο οδικού ελαχίστου, \bar{x}_2 σημείο οδικού μέγιστου αν \square
- 2) Υπάρχουν συναρτήσεις που δεν είναι τονικά ακρότατα (δεν τονικά μέγ.)
π.χ. $f(x) = x$, οι προβάτες $f(x_1, \dots, x_n) = x_i \in \mathbb{R}$ με $U = \mathbb{R}^n$ ή εδ. κ.
- 3) Το ίδιο ακρότατο μπορεί να παρουσιάζεται σε περιβάλλοντα σημεία του $U \subset \mathbb{R}^n$. (δεν είναι σημεία ακρότατου δεν πρέπει να είναι μοναδικά)
π.χ. ~~$f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$~~ $f(x) = c \in \mathbb{R}$ σταθερά $\forall x \in \mathbb{R}^n$

Άσκηση

Βρείτε τα τοπικά και οδικά ακρότατα (αν υπάρχουν) των

επιφάνειων

$$f_1(x, y) = x^2 + y^2$$

$$f_2(x, y) = -x^2 + y^2$$

$$f_3(x, y) = x^2 - y^2$$